

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21

Utgitt 18 juni

1931

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 juni.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 den av Tromsø bystyre i møte 22 mai 1931 fastsatte forandring i den gjeldende vedtekt for herberger- og beverternæringen i Tromsø.

Efter forandringen som trer i kraft straks, skal vedtektens § 3 herefter lyde således:

§ 3. Bevertningstedene skal holdes lukket fra kl. 23 $\frac{1}{2}$ til kl. 6. Søn- og helligdager holdes lukket til kl. 17. I denne tid må ingen bevertning med mat og drikke foregå. Gjestene kan dog opholde sig i bevertningene inntil kl. 24.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberget.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende til bevertningssteder, hvor bevertning med mat skjønnest å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning tidligere.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

9 juni.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfesteres som gjeldende inntil videre de av Moss bystyre i møte 28 mai 1931 vedtatte bygningsvedtekter for byen, sålydende:

§ 1. (Bgnl. § 8.) Bygningsrådet kan meddele midlertidige undtagelser fra gjeldende lov og vedtekters bestem-

9 juni. melser i den utstrekning og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 8.

For å undgå at hjemmelsdokumenter og panteregister unødig bebyrdes med tinglyste erklæringer i henhold til lovens § 8, kan bygningsrådet utsette med å la disse tinglyse, inn- til departementets avgjørelse foreligger.

§ 2. (Bgnl. § 12.) Byingeniøren tillegges de gjøremål som i loven er tillagt bygningschef og reguleringschef, og utførelsen av opmålingsforretninger (lovens kap. VII).

§ 3. (Bgnl. § 28,2.) Mindre vesentlige forandringer i byplanen kan foretas av bygningsrådet i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i bygningslovens § 28,2. Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer må dog på forhånd godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 4. (Bgnl. § 47.)

a. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 47.

b. Er det ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde, og gaten senere besluttes utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til den ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 47.

§ 5. (Bgnl. § 57.) Hvad der i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde ved bygsel- og feste-brev. For opmålings- og kartforretninger betales til bykassen efter følgende regulativ:

a. For opmåling eller utstikning av tomter og grunner betales følgende gebyr:

når arealet ikke overskrider 300 m ²	kr. 15.00
når arealet er mellom 300 og 1000 m ²	» 25.00
når arealet er mellom 1000 og 2000 m ²	» 35.00
for hver overskytende 1000 m ² eller del derav	» 5.00

I disse beløp er innbefattet erstatning for medhjelp samt forretningens protokollasjon og bekreftet utskrift av denne.

b. For inntegning av bebyggelse på tomten betales $\frac{1}{3}$ av det under a. angitte gebyr.

c. For fremmøte til avholdelse av opmålingsforretning efter en ikke i betimelig tid tilbake-kalt rekvisisjon erlegges når forretningen av

9 juni.

en opmålingschefen ikke tilregnelig årsak ikke kan fremmes kr. 10.00

- d. For gjenpart av målebrev med kart betales $\frac{1}{3}$ av det foran under a. angitte gebyr.
- e. For attest vedkommende grunneiendommer og forandring i deres areal betales » 4.00
- f. For utstikning av grense mellom to forskjellige eiendommer etter opmålingskartene betales » 5.00
- g. Dette gebyr betales når forretning rekvireres. Særskilt betaling til kartvidne, håndlangerhjelp m. v. beregnes ikke. Den der rekvirerer opmålingsforretningen eller utstikningen, har selv å besørge de påviste punkters og linjers avmerkning i marken.

§ 6. (Bgnl. § 61.) Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker og ingen eldre bygning må innredes til dette øiemed (kfr. §§ 104 og 105) såfremt der ikke til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Enhver tvist dessangående avgjøres av helserådet. Det samme gjelder både ved nye og eldre bygninger som tas i bruk til opphold for dyr.

§ 7. (Bgnl. § 62.) Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, eller hvor eldre bygning innredes til dette øiemed (kfr. §§ 104 og 105), må ha eller skaffes sådan adkomst som omhandlet i lovens § 62.

§ 8. (Bgnl. § 82.) I bygninger på over 3 etasjer med beboelsesrum over 3dje etasje kan bygningsrådet forlange at enkelte eller samtlige etasjeadskillere skal utføres av ildfast materiale. Hvor etasjeadskillere ikke gjøres ildfaste, skal i sådan bygning etasjeadskillere på undersiden forsynes med ildsikkert belegg på sådan måte at der intet mellomrum blir mellom dette og de ildfaste vegger, likesom belegget ikke må brytes av vegger som ikke er ildfaste.

§ 9. (Bgnl. § 97.) Hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, skal der anbringes snefangere av sådanne materialer og sådanne konstruksjoner som bygningsrådet godkjenner. Det samme gjelder stiger av ildfast materiale for brandvesenets bruk.

§ 10. (Bgnl. § 98.) Enhver bygning der ligger til gate eller inneholder beboelsesrum (§ 104), arbeidsrum (§ 105), forretnings- eller forsamlingsrum, skal være forsynt med takrenner og nedløpsrør der skal føres ned til 25 cm. over terrenget.

Takvannet skal etter bygningsrådets nærmere bestemmelse skaffes avløp gjennom stensatt eller tilsvarende utført

9 juni. renne, eventuelt til sluk, kum eller kloakk, eller direkte gjennom grenledning til privat eller offentlig kloakk.

Det samme gjelder også andre bygninger såfremt bygnings- eller helserådet treffer bestemmelse herom.

§ 11. (Bgnl. § 113.) Trebygning kan opføres overensstemmende med bestemmelsene i bygningslovens §§ 114 og 115 overalt i Moss utenfor murtvangsstrøket hvis grenser er fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 februar 1905.

§ 12. (Bgnl. § 124.) Avgjørelse av de i ledd 1, 2 og 4 omhandlede spørsmål treffes av bygningsrådet. Dog skal saken i alle viktige tilfelle samt i tilfelle dissens i bygningsrådet først forelegges et av formannskapet opnevnt sakkyndig råd, skjønnhetsrådet til uttalelse.

Står bygningsrådets opfatning i strid med skjønnhetsrådets innstilling, blir avgjørelsen å treffe i et fellesmøte mellom bygningsråd og skjønnhetsråd, hvor også skjønnhetsrådets medlemmer har stemme. Til nektelse av å meddele en søkt tilatelse kreves flertall av de stemmegivende. Skjønnhetsrådet får sakene forelagt av byingeniøren. Rådet består av 3 medlemmer. Disse velges for den kommunale valgperiode.

Skjønnhetsrådet er beslutningsdyktig, når 2 medlemmer er til stede. Fellesmøtet er beslutningsdyktig, når minst 4 medlemmer av bygningsrådet og 2 medlemmer av skjønnhetsrådet er til stede. Det ledes av bygningsrådets formann.

Skjønnhetsrådet skal for øvrig fungere som rådgivende råd i alle saker som antas å kunne få betydning for byens eller enkelte strøks utseende, og som sådant avgi uttalelse i saker av denne art som det blir forelagt av bygningsrådet, borgermester eller formannskap. Hvor skjønnhetsrådet finner det påkrevet, har det anledning til selv å fremsette forslag til bygningsrådet i sådant øiemed.

§ 13. (Bgnl. § 129.) Dersom arbeiderne må opholde sig ved bygget også i hvilepausene (frokost og middagstid), skal der — forsåvidt bygningsrådet anser det nødvendig — sørges for tilstrekkelig stort, lyst og luftig opholdsrum for dem.

Sådant rum eller eventuelt arbeidsbarakke skal være forsynt med tette vegger og tak og med fast tørt gulv samt ovn. Rummet må ha en minste høide av 2,2 m. og være forsynt med vindu som må kunne åpnes og låsbar dør. Materialer, verktoij og redskap må ikke lagres i rummet.

Forsåvidt arbeiderne ikke har adgang til privet eller pissoir i nærheten av byggestedet, må sådanne anordnes i rimelig avstand fra opholdsrummet. Helserådet kan fastsette nærmere bestemmelser vedrørende sådanne priveter.

§ 14. (Bgnl. § 137.) Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, under sådant

ansvar og på sådan måde som bygningslovens § 137 bestemmer. 9. juni.

§ 15. (Bgnl. § 144.) For behandling av anmeldelser, besiktigelser, utstedelse av attester og for hvad der for øvrig efter bygningsloven påhviler bygningsmyndighetene å utføre, skal der erlegges betaling efter følgende regulativ:

1. Ved enhver lovbefalt anmeldelse av en nybygning skal der betales et gebyr av kr. 5.00.

Omhandler en anmeldelse flere bygninger, dobbelthus, rekkehus o. l., skal der betales et tilleggsgebyr av kr. 3.00 for hver ytterligere bygning som er anmeldt. Ved anmeldelse av nye uthuser, skur, provisoriske bygninger og lign. betales et gebyr av kr. 3.00 for hver anmeldelse.

Ved enhver annen lovbefalt anmeldelse betales et gebyr av kr. 2.00.

De foranstående gebyrer erlegges ved anmeldelsens innlevering mot utstedelse av et anmeldelsesbevis med påtegnet kvittering for gebyret.

2. For det i bygningsloven foreskrevne tilsyn med et byggearbeide, derunder for synsforretning og utstedelse av ferdigattest, skal der ved nye bygninger med 1 etasje erlegges sådan betaling:

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 20 kvm. kr. 6.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 40 kvm. kr. 12.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 60 kvm. kr. 18.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 80 kvm. kr. 25.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 100 kvm. kr. 35.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 150 kvm. kr. 50.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 200 kvm. kr. 60.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 250 kvm. kr. 70.00.

Når den overbyggede grunn ikke overskrider 300 kvm. kr. 80.00.

Når den overbyggede grunn er større end 300 m² betales der et tillegg av kr. 20.00 for hver forøkelse på inntil 100 kvm. Har en bygning mer end 1 etasje, forhøies gebyret med et tillegg av 50 procent for hver ytterligere etasje. Forsåvidt en etasje ikke har samme

9 juni. grunnareal som første etasje, beregnes tilleggsgebyret etter etasjens flateinnhold.

Hvis der i nye bygninger innredes beboelsesrum, verksted eller særskilte arbeidsrum i kjeller eller på loft, erlegges på samme måte etasjetillegg herfor. For uthuser uten ildsted, skur og provisoriske bygninger betales dog kun 50 procent av de ovenanførte gebyrer.

For feiervesenets undersøkelser av de nye skorstens- og ventilasjonspiper erlegges særskilt gebyr i henhold til feiervesenets regulativ.

Gebyrene under punkt 2 forfaller til betaling når bygningen er under tak og før den lovbevalte tillatelse til å foreta innredningsarbeider gis.

3. For tilsyn med byggearbeider i allerede forhåndenværende bygninger erlegges betaling efter følgende regler:

a. Når et hus påbygges, underbygges eller tilbygges eller hvis der i et hus innredes beboelses-, verksted-, arbeids- eller utsalgsrum i kjeller eller på loft, erlegges det i punkt 2 fastsatte gebyr for tilsynet med opførelsen av nye bygninger for den ene eller de flere etasjer, som arbeidet gjelder, idet flateinnholdet av det nytt tilkomne legges til grunn for beregningen.

Ved ombygning og innredning av skur, uthus og lagerhus til beboelse beregnes gebyret på samme måte. Når arbeidet ikke er av den forannevnte art, men går ut på en ombygning av sådan betydning og omfang at det må anses for en hovedombygning, erlegges for byggetilsynet det i punkt 2 fastsatte gebyr for nye byggearbeider i en etasje, og i samme forhold for de flere etasjer som arbeidet gjelder.

Gebyret beregnes efter flateinnholdet av det hele hus, eller deler derav, hvis det kun delvis er gjenstand for hovedombygning.

Når det erlegges gebyr efter ovenstående regler, betales der ikke særskilt for tilsynet med opførelsen av piper eller andre av de arbeider som er nevnt under litra b. når disse arbeider utføres samtidig.

b. Hvis der i forhåndenværende bygning foretas bygge- eller innredningsarbeider av den art at de i litr. a. opstilte regler for beregning av gebyr ikke kan komme til anvendelse, skal der for det lovbevalte tilsyn med de enkelte tilsynspliktige arbeider erlegges følgende særskilte gebyrer:

1. For en almindelig røk- eller avtrekkspipe gjennom 1. etasje kr. 3.00 med et tillegg av kr. 1.00 for

hver tilkommende etasje. For en røkkanal kr. 2.00. 9 juni.

2. For et større murt ildsted kr. 2.00.

3. For en altan, veranda, kjellernedgang, lysåpning for kjeller, innhegning mot offentlig grunn, fritrapp, et karnapp pr. etasje kr. 2.00.

4. For en forstøtningsmur med over 1 m. frihøide inntil 10 meters lengde kr. 4.00 med et tillegg av kr. 2.00 for hver tilkommende 10 m. eller del derav.

5. For en innvendig trapp gjennom 1. etasje kr. 4.00 med et tillegg av kr. 2.00 for hver tilkommende etasje.

6. For en større reparasjon av eller fornyelse av hus-tak inntil 50 kvm. overdekket areal kr. 3.00 med et tillegg av kr. 1.00 for hver 50 kvm. eller del derav som kommer til.

7. For hvert nytt takopbygg (takark, vinneark o. l.) kr. 3.00.

8. For forandring av fasade eller bærende vegg av inntil 5 meters lengde eller dybde kr. 4.00 med et tillegg av kr. 2.00 for hver tilkommende 5 m. eller del derav.

9. For et innredet privet eller vannklosett kr. 4.00 med et tillegg av kr. 1.00 for hvert ytterligere pri-vet eller vannklosett som innredes samtidig.

I samtlige under punkt 3 anførte gebyrer er inn-befattet betaling for de i anledning av arbeidene lovbefalte attester, såfremt disse utstedes samtidig med tilsynet.

4. Hvis der i nye bygninger eller i forhåndenværende bygninger anbringes anlegg eller utføres arbeider som de nedenfor nevnte, skal der for tilsynet og den lovbetalte attestutstedelse ved disse betales følgende ekstragebyrer utenom gebyrene som er foreskrevet i punktene 1, 2 og 3.

a. For dampkjeler med større trykk enn atmosfærens med en heteflate av inntil 10 kvm. kr. 500.

b. For dampkjeler med en heteflate inntil 40 kvm. kr. 10.00.

c. For dampkjeler med en større heteflate enn 40 kvm. kr. 15.00.

d. For centralvarmeanlegg til opvarmning av inntil 500 kbm.rum samt for jernovner med usedvanlig stort ildrum kr. 5.00.

e. For centralvarmeanlegg til opvarmning av rum inn-til 2000 kbm. kr. 15.00.

f. For centralvarmeanlegg for et ruminnhold over 2000 kbm. kr. 25.00.

9 juni.

g. For kjøller, bryggepanner eller andre innemurte panner for industri eller fabrikkdrift kr. 5.00.

h. For bakerovner og andre større murte ildsteder såsom røkovner o. l. kr. 5.00.

i. For fabrikkskorstener, innbygget eller frittstående kr. 4.00 for hver 4 m. høide, foruten gebyr til feiervesenet.

5. For etterinspeksjoner i anledning av et byggearbeides ferdiggjørelse som er blitt nødvendig på grunn av den byggendes forsømmelighet ved iakttagelsen av bygningslovens bestemmelser eller efterkommelser av lovlig givne pålegg eller fordi en begjært synsforretning ikke kan finne sted på grunn av byggearbeidets uferdige tilstand, erlegges en tilleggsbetaling av kr. 2.00 når tilsynsgebyret ialt er kr. 10.00, kr. 4.00 når gebyret er til og med kr. 50.00 og kr. 10.00 når gebyret er større.

For hver ytterligere etterinspeksjon av samme arbeide erlegges det halve herav i tilleggsgebyr.

6. For attester i anledning byggetilsynet som rekvireres særskilt uten forbindelse med utført byggetilsyn, erlegges en betaling av kr. 2.00 pr. bygning.

§ 16. (Bgnl. § 146.) Helserådet kan for alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget, påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann på sådan måte som det finner nødvendig.

§ 17. (Bgnl. § 150.) Ubebygget tomt skal holdes i ryddig og ordentlig stand. I så måte har eieren til enhver tid å rette sig efter pålegg der gis av bygnings- eller helseråd.

§ 18. De tidligere approberte bestemmelser vedrørende bygningsvesenet i Moss opheves med undtagelse av den i kongelig resolusjon av 13 februar 1905 fastsatte grense for murtvangsstrøket samt regjeringens resolusjon av 23 april 1904 om instruks for stadskonduktøren og departementets skrivelse av 3 juni 1926 angående byggeforskrifter for Thorneløkken.

11 juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 11 juni 1931 bestemt:

1. Punkt 2 og 3 i de ved Landbruksdepartementets bestemmelse av 17 juni 1927 fastsatte fiskeriregler for Henåen og Langsjøelven m. v. i Tyrstrand og Modum herreder, Buskerud fylke, opheves forsåvidt angår Bråtavolltjern og Sillenatjern.

2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Lov i henhold til konvensjonen mellem 12 juni. Nr. 1.
Norge og Sverige om visse spørsmål ved-
rørende vassdragsretten av 11 mai 1929.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 jun
1931 sålydende:

Første kapitel.

Lovens omfang.

§ 1.

1. Denne lov omfatter i den utstrekning som de efterfølgende bestemmelser fastsetter anlegg, arbeide eller annen foranstaltning i vassdrag i Norge eller Sverige som er av den beskaffenhet at derved voldes merkbar forandring i vassdrag innen det annet rike til med hensyn til dybde, leie, retning, vannstand eller vannmengde eller forårsaker hinder for fiskens gang til skade for fisket innen dette rike.
2. Denne lov omfatter også ferdsel og fløtning i vassdrag som danner grense mellem rikene, eller som for øvrig faller innenfor begge rikers område, eller som har avløp til sådanne vassdrag.
3. Med vassdrag forstås i denne lov også innsjøer og andre vannsamlinger. Anlegg, arbeide eller foranstaltning som omhandles i pkt. 1 kalles i denne lov foretagende.

Annet kapitel.

Om foretagender som iverksettes i Norge.

§ 2.

1. Under iakttagelse av bestemmelsene i konvensjonen av 11 mai 1929 og i denne lov er et foretagende undergitt den til enhver tid gjeldende norske vassdragslovgivning.
2. Til iverksettelse av sådant foretagende som i denne lovs § 6 pkt. 1 omhandlet utkreves dog alltid tillatelse av Kongen, dersom foretagendet efter vassdragslovgivningens almindelige regler skulde kunne iverksettes uten tillatelse.

§ 3. Tillatelse til et foretagende kan meddeles uten hensyn til hvorvidt det vannfall eller den faste eiendom eller den ferdsels- eller den fløtningsinteresse for hvis regning foretagendet aktes iverksatt hører hjemme i Norge eller Sverige.

Som tillatelse betraktes også skjønn som efter norsk vassdragslovgivning avholdes for å åpne adgang til å iverksette et foretagende.

§ 4.

1. Ved avgjørelsen av hvorvidt et foretagende kan iverksettes, skal der tas hensyn til dets virkninger både i Norge og

12 juni. i Sverige. Som fordel ved foretagendet anses dog i almindelighet bare fordel for det vannfall eller den faste eiendom eller den ferdsels- eller den fløtningsinteresse for hvis regning foretagendet aktes iverksatt.

2. Også ved avgjørelsen av hvorvidt et foretagende kan iverksettes uten særlig hjemmel, tas hensyn til dets virkninger i Sverige.

§ 5. Såfremt foretagendet aktes iverksatt for regning av vannfall eller annen fast eiendom beliggende i Sverige, kommer bestemmelsene i konvensjonen av 11 mai 1929 art. 8 om avgifter og fond til anvendelse.

§ 6.

1. Tillatelse til et foretagende kan ikke meddeles uten at Sverige overensstemmende med art. 12 i konvensjonen mellom Norge og Sverige av 11 mai 1929 har gitt sitt samtykke, hvis foretagendet kan antas å medføre ulempe av nogen betydning innen Sverige for et vassdrags benyttelse til ferdsel eller fløtning eller å forårsake hinder for fiskens gang til skade for fisket innen Sverige, eller hvis foretagendet kan antas der å fremkalle betydelige forstyrrelser i vannforholdene innenfor et større område.

2. Sverige kan til sitt samtykke knytte vilkår som angår foretagendets planleggelse og forebyggelse eller minskning av skade og ulempe for almene interesser samt angående sikkerhetsstillelse for oppfyllelsen av de vilkår som fastsettes for samtykke og for de forpliktelser som for øvrig kan følge av foretagendet innen Sverige.

§ 7.

1. Med søknad om tillatelse til et foretagende skal foruten de opplysninger m. v. som for øvrig er påbudt i norsk vassdragslovgivning også følge de opplysninger m. v. som er fornødne for bedømmelse av foretagendets virkninger i Sverige.

2. Hvis det vannfall eller den faste eiendom eller den ferdsels- eller den fløtningsinteresse for hvis regning foretagendet aktes iverksatt hører hjemme i Sverige, skal søknaden være fulgt av uttalelse fra vedkommende svenske myndighet om at der fra svensk side intet er å innvende mot at søknaden optas til behandling. Denne bestemmelse får ikke anvendelse hvis det er den svenske stat som er søker.

3. Når søknad er innkommet til vedkommende departement, skal et eksemplar av søknaden med bilag ledsaget av de nødvendige opplysninger om søknadens behandling her i riket sendes til vedkommende svenske myndighet.

§ 8.

1. Såfremt et foretagende efter norsk vassdragslovgivning

aktes iverksatt i henhold til skjønn, skal skjønnsbegjæringen 12 juni.
foruten av de i § 8 i lov om skjønn m. v. av 1 juni 1917 Nr. 1.
påbudte opgaver også være fulgt av de i nærværende lovs
§ 7 påbudte opplysninger m. v. Skjønnsbestyreren skal,
før han berammer forretningen, sende begjæringen med bilag
til vedkommende departement for at den kan undergis sådan
behandling som foranlediges av konvensjonen av 11 mai
1929.

2. Trenges der ikke samtykke fra Sverige efter § 6, jfr. kon-
vensjonen av 11 mai 1929 art. 12, eller samtykke gis uten
vilkår, fortsetter skjønnsretten behandlingen av skjønns-
begjæringen.

3. Trenges der samtykke fra Sverige og der for dette er op-
stillet vilkår, avgjør Kongen om skjønnsforretningen kan
fremmes. I bekreftende fall fortsetter skjønnsretten be-
handlingen av skjønnsbegjæringen. Hvis skjønnsavgjø-
relsen går ut på at foretagendet kan iverksettes, skal der
til kjennelsen knyttes de vilkår som Kongen måtte ha
foreskrevet.

4. En avskrift av skjønns kjennelse tilstilles vedkommende
departement for å sendes til vedkommende svenske myn-
dighet.

5. Et skjønn som optas i medhold av § 19 i lov om vassdrags-
reguleringer av 14 desember 1917 kan ikke endre de regler
om vannslipningen som er fastsatt i en tillatelse til et
foretagende.
§ 9.

1. Tillatelse til et foretagende skal inneholde både de vilkår
som fastsettes av vedkommende myndighet i Norge og
de vilkår som Sverige i henhold til konvensjonen av 11
mai 1929 art. 13 måtte ha stillet for sitt samtykke. Til-
latelsen skal tillike inneholde forbehold om at den ikke
gjelder i Sverige før søkeren hos vedkommende svenske
myndighet har innhentet sådan bevidnelse som omhandlet
i denne paragrafs pkt.3.

2. Når endelig beslutning er fattet, skal avskrift av denne
sendes vedkommende svenske myndighet, samtidig med
at beslutningen tilstilles søkeren.

3. Når der er meddelt tillatelse til et foretagende, skal an-
søkeren innen 180 dager efter at tillatelsen er blitt endelig
innhente bevidnelse hos vedkommende svenske myndighet
om at tillatelsen er utferdiget på den måte som er foreskrevet
i konvensjonen av 11 mai 1929. Begjæres ikke sådan be-
vidnelse innen den nevnte tid, kan foretagendet ikke
fremmes uten ny tillatelse.

§ 10. Avgift til staten som bidrag til omkostningene ved

12. juni. behandling av en søknad om tillatelse til et foretagende kan
Nr. 1. av Kongen efter omstendighetene nedsettes under hvad ellers måtte være bestemt.

Tredje kapitel.

Om foretagender som iverksettes i Sverige.

§ 11. Når et foretagende iverksettes i Sverige, kan Kongen under iakttagelse av bestemmelsene i konvensjonen av 11 mai 1929 og i denne lov for vannfall, annen fast eiendom eller ferdsels- eller fløtningsinteresse hjemmehørende i Norge gjøre gjeldende de forpliktelser og de rettigheter som efter norsk vassdragslovgivning vilde gjelde for disse om anlegget, arbeidet eller foranstaltningen skulde iverksettes i Norge. Herunder skal alene tas hensyn til foretagendets virkninger her i riket og til interesser innen dette.

§ 12. Søknad om tillatelse til å iverksette et foretagende i Sverige for regning av vannfall, annen fast eiendom eller ferdsels- eller fløtningsinteresse hjemmehørende i Norge skal, for såvidt ikke den norske stat er ansøker, være fulgt av vedkommende norske departements uttalelse om at der fra norsk side intet er å innvende mot at søknaden optas til behandling. Søknaden skal videre foruten av de opplysninger m. v. som kreves efter svensk lov også være fulgt av de opplysninger m. v. som norsk lov foreskriver ved innsendelse av søknad om anlegg, arbeide eller foranstaltning av lignende art i Norge.

§ 13.

1. Når vedkommende svenske myndighet overensstemmende med konvensjonen av 11 mai 1929 art. 14 pkt. 3 har sendt en søknad til vedkommende norske myndighet, skal søknaden undergis samme forberedende behandling som efter norsk vassdragslovgivning vilde gjelde om anlegget, arbeidet eller foranstaltningen skulde iverksettes i Norge.

2. Vedkommende departement skal dessuten på den måte det finner tjenlig underrette de interesserte om søknadens behandling i Sverige og i den anledning innhente de nødvendige opplysninger herom fra vedkommende svenske myndighet.

§ 14.

1. Spørsmål om der efter konvensjonen av 11 mai 1929 art. 12 trenges norsk samtykke til et foretagende som iverksettes i Sverige og om hvorvidt samtykke skal meddeles og om vilkårene herfor avgjøres av Kongen. Er samtykke nødvendig skal spørsmålet avgjøres overensstemmende med de grunnsetninger som for anlegg, arbeide eller foranstaltning av lignende art gjelder efter norsk vass-

dragslovgivning, dog med iakttagelse av bestemmelsene i §§ 3 og 4 i denne lov. 12 juni.
Nr. 1.

2. Norge kan til sitt samtykke knytte vilkår som angår foretagendets planleggelse og forebyggelse eller minskning av skade og ulempe for almene interesser samt angående sikkerhetsstillelse for oppfyllelsen av de vilkår som fastsettes for samtykke og for de forpliktelser som for øvrig kan følge av foretagendet innen riket.

§ 15.

1. Når der i Sverige er meddelt tillatelse til et foretagende, skal søkeren innen 180 dager efter at tillatelsen er blitt endelig innhente bevidnelse hos vedkommende norske departement om at tillatelsen er utferdiget på den måte som er foreskrevet i konvensjonen av 11 mai 1929. Begjæres ikke sådan bevidnelse innen den nevnte tid, er den gitte tillatelse uten gyldighet i forhold til norske interesser.

2. Hvis det vannfall eller den faste eiendom eller den ferdsels- eller den fløtningsinteresse for hvis regning tillatelse til foretagendet er meddelt hører hjemme i Norge, kan bevidnelse ikke gis før der er fattet beslutning om hvad der efter konvensjonen av 11 mai 1929 art. 3 pkt. 2 vil bli pålagt søkeren.

3. Når sådan bevidnelse foreligger, plikter enhver mot erstatning å avstå den nødvendige grunn samt tåle de eiendomsbyrder og den skade eller ulempe som voldes ved foretagendet, alt overensstemmende med hvad der efter norsk vassdragslovgivning gjelder for anlegg, arbeide eller foranstaltning av lignende art som iverksettes i Norge.

§ 16. Vedkommende departement kan bestemme at en tillatelse til å iverksette et foretagende samt de bestemmelser som måtte være truffet av Kongen i medhold av § 11 i denne lov skal tingleles som heftelse på de vannfall eller eiendommer for hvilke tillatelsen eller bestemmelsene kan medføre forpliktelser.

Fjerde kapitel.

Ferdsel og fløtning.

§ 17. Med hensyn til åpning, bibehold eller benyttelse av vassdrag som i § 1 pkt. 2 nevnt til ferdsel eller fløtning skal svenske innvånere nyte samme rettigheter og være underkastet samme forpliktelser i Norge som norske innvånere.

§ 18.

1. Svensk innvåner som fløter i Norge og ikke representeres gjennom en norsk fløtningsforening plikter å ha en fullmektig bosatt her i riket som på hans vegne svarer for domstolene og andre myndigheter og mottar meddelelser

12 juni.
Nr. 1.

i tvistemål og andre anliggender som vedrører fløtningen. Før fløtning finner sted, må fullmektigen være anmeldt til og godkjent av lensmannen i det distrikt hvor fløtningen aktes påbegynt. Skjer ikke sådan anmeldelse, kan vedkommende lensmann efter begjæring av nogen interessert opnevne vedkommende fullmektig med bindende virkning for den svenske fløtende. Lensmannen skal bekjentgjøre fullmektigens navn og adresse på den måte han finner tjenlig.

2. Kongen kan foreskrive at svensk innvåner skal stille sikkerhet for de forpliktelser som påligger ham som fløtende og måten hvorpå dette skal skje.

Femte kapitel.

Forskjellige bestemmelser om foretagender som iverksettes i Norge eller i Sverige.

§ 19. Vedkommende norske myndighet plikter å meddele vedkommende svenske myndighet de opplysninger om et foretagendes virkninger i Norge som trenges ved behandling av søknad om tillatelse til foretagendet.

§ 20. Kongen kan bestemme at søknad om et foretagende skal behandles av en kommisjon efter konvensjonen av 11 mai 1929 art. 17.

§ 21. Blir der overensstemmende med konvensjonen av 11 mai 1929 art. 17 nedsatt en kommisjon, foregår behandlingen av vedkommende søknad overensstemmende med konvensjonens art. 18 og 19.

§ 22.

1. Hvad norsk vassdragslovgivning inneholder om rett eller plikt til å delta i et anlegg, arbeide eller foranstaltning kan ikke påberopes til fordel for eller imot vannfall eller annen fast eiendom eller interesse i Sverige. Overenskomst som treffes mellem interessenter fra begge riker om å gå sammen om et foretagende er dog gyldig, såfremt den godkjennes av Kongen og av vedkommende svenske myndighet.
2. Såfremt der foreligger sådan overenskomst som nevnt i pkt. 1, kan innen Norge fordeles bare den del av omkostningene ved foretagendet som ifølge overenskomsten faller på vannfall eller annen fast eiendom eller interesse her i riket.
3. Det innbyrdes forhold mellem interessenter her i riket om rett eller plikt til å delta i et foretagende som iverksettes i Sverige avgjøres under iakttagelse av bestemmelsene i pkt. 2 i denne paragraf efter samme regel som efter

norsk vassdragslovgivning vilde gjelde om anlegget, arbeidet eller foranstaltningen skulde iverksettes i Norge. 12 juni. Nr. 1.

§ 23.

1. Hvad angår erstatning for skade og ulempe som følge av et foretagende gjelder loven i det rike hvor skaden eller ulempen opstår. Med hensyn til foranstaltning for å forebygge eller minske skade eller ulempe gjelder loven i det rike hvor foranstaltningen skal iverksettes.
2. Der kan ikke pålegges plikt til fra vannfall i et av rikene å levere kraft som erstatning for skade eller ulempe eller for øvrig for å tilgodese interesser i det annet rike.

§ 24.

1. Hvad angår tilsyn med et foretagende og vedlikehold av dette gjelder loven i det rike hvor foretagendet er iverksatt, dog skal for foranstaltninger innen det annet rike for å forebygge eller minske skade eller ulempe loven innen dette rike gjelde. Begge rikers innvånere skal ha samme rett til å vareta sine interesser.
2. Hvad angår erstatning for skade og ulempe som følge av manglende vedlikehold gjelder loven i det rike hvor skaden eller ulempen opstår.
3. Hvad angår vannslipningen skal det som i denne paragraf er bestemt om vedlikehold få tilsvarende anvendelse.

§ 25.

1. Med hensyn til nedleggelse av et foretagende gjelder loven i det rike hvor foretagendet er iverksatt. Begge rikers innvånere skal ha samme rett til å vareta sine interesser. Bestemmelsene i konvensjonen av 11 mai 1929 art. 15 og 16 får herunder tilsvarende anvendelse.
2. Hvad angår erstatning for skade og ulempe som følge av et foretagendes nedleggelse får bestemmelsene i § 23 pkt. 1 i denne lov tilsvarende anvendelse.

§ 26. Hvad angår undersøkelsesarbeider til forberedelse av et foretagende skal svenske innvånere nyte samme rettigheter og være underkastet samme forpliktelser innen Norge som norske innvånere.

§ 27. Den som har tillatelse til et foretagende og som ikke har bopel her i riket kan av vedkommende departement pålegges å opnevne en av dette godkjent fullmektig som skal være bosatt innen riket og som på hans vegne svarer for domstolene og andre myndigheter og mottar meddelelser i tvistemål og andre anliggender som vedrører foretagendet. Fullmektigens navn og adresse skal anmeldes til vedkommende departement. Iakttas ikke innen fastsatt frist hvad således er foreskrevet, kan departementet opnevne fullmektig. Departementet

12 juni. skal bekjentgjøre fullmektigens navn og adresse i Norsk Kunn-
Nr. 1. gjørelsestidende.

§ 28.

1. Rettskraftig dom eller rettskraftig kjennelse i Sverige angående et foretagende eller angående ferdsel eller fløtning som omfattes av denne lov skal, såfremt dommen eller kjennelsen kan fullbyrdes i Sverige og angår annet enn straff, kunne kreves umiddelbart fullbyrdet her i riket.
2. Hadde den forpliktete ikke statsborgerskap eller bopel i Sverige, kan fullbyrdelse ikke kreves med mindre han har avgitt møte under rettssaken eller stevning til denne i rett tid er lovlig forkynt enten for ham personlig eller for fullmektig opnevnt i henhold til bestemmelsene i § 18 eller § 27 i denne lov.
3. Bestemmelsene i pkt. 1 om dom eller kjennelse får tilsvarende anvendelse på annen beslutning eller krav i Sverige som efter svensk lov kan fullbyrdes eller inndrives på samme måte som rettskraftig dom.
4. Begjæring om fullbyrdelse må være avsendt av den svenske Utrikesdepartementets rättsavdelning eller av vedkommende lensstyrelse til vedkommende norske departement. Begjæringen skal være ledsaget av bevidnelse fra den avsendende myndighet om at dommen, kjennelsen, beslutningen eller kravet oppfyller de ovenfor fastsatte vilkår for fullbyrdelse. — Departementet sender begjæringen til namsretten, jfr. tvangsfullbyrdeslovens § 29.
5. Fullbyrdelsen iverksettes efter gjeldende lov. Den fortrinsrett som i norsk lov måtte være tilsagt inndrivelse av avgifter og fond skal dog ikke kunne påberopes. De beløp som innkommer sendes til den myndighet som har begjært fullbyrdelsen.
6. Erstatning for saksomkostninger som er pålagt den forpliktete i anledning av avgjørelsen kan inndrives efter reglene i denne paragraf.

§ 29. Er et foretagende iverksatt uten tillatelse, skal hvad angår dets lovlighet begge rikers innvånere ha samme rett til å ivareta sine interesser.

§ 30. Hvad der i denne lov er fastsatt om rettigheter og forpliktelser for svenske innvånere skal også gjelde for det svenske rike og dets kommuner samt der hjemmehørende selskaper, foreninger og stiftelser. Med kommuner forstås også landsting.

§ 31. Skal der efter norsk vassdragslovgivning påbegynnes eller gjennomføres noget innen en bestemt tidsfrist efter at tillatelse til et foretagende er meddelt, skal fristen regnes fra

det tidspunkt da der er utferdiget bevidnelse som omhandles i § 9 og § 15 for foretagender som iverksettes henholdsvis i Norge og i Sverige. 12 juni. Nr. 1.

§ 32. Omfatter et foretagende overføring av vann fra et nedbørområde til et annet, kan Kongen eller vedkommende svenske myndighet forlange at spørsmålet i medhold av konvensjonen av 11 mai 1929 art. 2 skal gjøres til gjenstand for særskilte forhandlinger mellom rikene hvorunder disse ikke er bundet av bestemmelsene i konvensjonen. I så fall gjelder heller ikke denne lov. Dog kan Kongen for Norges vedkommende tillegge de av lovens bestemmelser som dertil finnes egnet gyldighet.

Sjette kapitel.

Ikrafttreden.

§ 33. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Fra samme tid opheves lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 76 og lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 § 24, forsåvidt angår vassdrag som danner grense mot Sverige. For anlegg, arbeide eller foranstaltning som er utført eller påbegynt, før konvensjonen av 11 mai 1929 trer i kraft, eller iverksettes efter denne med hjemmel i tidligere meddelt tillatelse, skal eldre bestemmelser fremdeles gjelde. Bestemmelsene i nærværende lovs §§ 24 og 25 kommer dog til anvendelse også på sådanne foretagender.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911. 12 juni. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1931 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 23. Personer, som er bosatt i utlandet, og utenlandske selskaper og innretninger er alene skattepliktige av formue, der er knyttet til, og av inntekt, der oppebæres av sådanne kilder som nevnes i § 15 bokstav c. De blir å skattlegge i over-

- 12 juni. ensstemmelse med forskriftene i §§ 18—20 eller, hvis bestemmelsene i disse paragrafer ikke er anvendelige, i det distrikt hvor den pågjeldende næringsdrift eller virksomhet foregår.

I utlandet hjemmehørende mottager av godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende fra her i riket hjemmehørende selskap eller innretning (§ 15 bokstav c) skattlegges for den mottatte godtgjørelse m. v. i det distrikt eller de distrikter hvor vedkommende selskaps produksjonsvirksomhet foregår eller, hvis selskapet ikke driver produksjonsvirksomhet, i det distrikt hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår, jfr. § 20. Hvis der efter § 54 siste ledd foretas fordeling av generalomkostningene mellom flere aktieselskaper, blir godtgjørelse som i dette ledd omhandlet å fordele på de samme selskaper og på samme måte.

Utlending eller utenlandsk selskap, som regelmessig driver bergning og dermed sammenhengende virksomhet på norsk territorium, beskattes av formuen i og inntekten av den her drevne virksomhet i det distrikt hvor vedkommende skib lengst har vært stasjonert i inntektsåret.

§ 36 nytt siste ledd. Ved ligning av selskap som driver industriell bedrift, kan en kommune, hvori selskapet er skattepliktig, fremsette begjæring om at det ved gjeldsfordelingen forholdes således, at en del av gjelden, svarende til verdien av selskapets kontantbeholdning, utestående fordringer, stats-, kommune- og andre ihendehaverobligasjoner, pantobligasjoner og andre gjeldsbrev, aktier i utenlandske selskaper samt aktier av den i § 27 tredje ledd nevnte art, — eller i tilfelle det mindre beløp som gjelden utgjør — kommer til fradrag i det eller de distrikter hvor den pågjeldende del av bruttoformuen etter almindelige regler skal skattlegges, hvorefter den mulig tiloversblevne del av gjelden fordeles til fradrag etter verdien av selskapets øvrige bruttoformue. Begjæring om at nærværende bestemmelse skal bringes i anvendelse må innen utgangen av mars måned i ligningsåret være tilstillet Riksskattestyret. Finner dette at selskapet er å anse som et industriselskap, og at en fordeling etter de almindelige regler vil være særlig ubillig, beregner det gjeldsfradraget i de forskjellige distrikter under iakttagelse av de her gitte forskrifter og, hvor § 54 tredje ledd finner anvendelse, tillike under iakttagelse av de deri inneholdte forskrifter.

§ 45. Underskudd, som fremkommer i en næring eller virksomhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og de efterfølgende paragrafer, så vel som tap, der er lidt ved avhendelse av sådan art som omhandlet i § 43, kan fordres fradratt utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder

dog dette kun forsåvidt vedkommende er skattepliktig i samme distrikt. 12 juni.
Nr. 2.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, skjer fradraget av gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan henføres til nogen bestemt inntektskilde, forholdsvis efter størrelsen av nettoinntekten i hvert distrikt.

Hvor gjennemsnittsligning i henhold til herom gjeldende bestemmelser finner sted i noget av distriktene, blir gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan henføres til nogen bestemt inntektskilde, å gjennemsnittsberegne underrett for alle de distrikter hvor vedkommende er skattepliktig, hvorefter de således fremkomne gjennemsnittsbeløp fordeles efter hvert distrikts beregnede inntekt, i tilfelle gjennemsnittsinntekt.

I tilfelle, hvor den skattepliktige tilkommer begrenset eller fast fradrag i formuen for gjeld (jfr. § 36 fjerde, femte og sjette ledd), kan han fordre fradratt renter av den gjeld som kommer til fradrag ved formuesansettelsen, men ikke renter av den øvrige gjeld.

I tilfelle, hvor § 36 siste ledd finner anvendelse, blir ved fordeling av gjeldsrentene en del av disse, svarende til summen av renter og utbytter av de der nevnte formuesverdier, — eller i tilfelle det mindre beløp som gjeldsrentene utgjør — å fratrekke i det eller de distrikter hvor de pågjeldende renter og utbytter efter almindelige regler skal skattlegges, hvorefter den tiloversblevne del av gjeldsrentene fordeles til fradrag efter størrelsen av den øvrige bruttoinntekt. Rentefradraget beregnes av Riksskattestyret, i tilfelle under iakttagelse av forskriftene i § 54 tredje ledd. Når gjennemsnittsligning finner sted, foretas sådan beregning for samtlige 3 år.

§ 129. Samtlige ligningsinstansers medlemmer så vel som alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om, hvad de under utførelsen av sitt hverv måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der efter loven påligger dem å offentliggjøre eller oplyse. Ligningsnevndens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer har i det møte hvori de første gang er til stede, å underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartement utferdiget formular, om at de vil utføre sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og overbevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller

12 juni. den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir
Nr. 2. ved tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser så vel som utdrag av sådanne forvares, når de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlåst gjemme, så de ikke kommer uvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10 år er forløpet fra utgangen av det år selvangivelsen gjelder. Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av ligningsrådets (ligningsnevndens) medlemmer og bevidnelse herom innføres i ligningsrådets (ligningsnevndens) protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed, at opplysninger fra dette materiale meddeles til bruk ved innfordring av skatt, eller at almindelige opplysninger om et distrikts ligning av Riksskattestyret meddeles det departement hvorunder kommunallovgivningen henhører, eller de myndigheter som i øvrig behandler spørsmål vedrørende kommuner som søker ordning med sine kreditorer. For de personer som herved får opplysninger om skattyderes formues- og inntektsforhold, gjelder samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvirkende personer. De i nærværende paragraf inneholdte bestemmelser er heller ikke til hinder for at et distrikts ligningsmyndigheter meddeler opplysninger om nogens formues- og inntektsforhold til bruk for ligningsmyndighetene i et annet distrikt.

II.

§§ 23, 36 nytt siste ledd, 45 og 129 trer i kraft straks. De tre førstnevnte paragrafer anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1931—1932.

Ved ligningen for 1931—1932 kan begjæring som i § 36 siste ledd omhandlet inngis til Riksskattestyret innen 30 juni i ligningsåret.

Ved gjennemsnittsberegning efter § 45 tredje ledd foretas i tilfelle fornøden omberegning av bruttoinntekt og gjeldsrenter for inntektsårene 1928 og 1929 eller tilsvarende regnskapsår. Likeledes foretas omberegning for de samme år ved anvendelse av § 45 femte ledds siste punktum.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

Lov om forandringer i skattelov for 12 juni.
byene av 18 august 1911. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 2 juni 1931 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 18. Personer, som er bosatt i utlandet, og utenlandske selskaper og innretninger er alene skattepliktige av formue, der er knyttet til, og av inntekt, der oppbæres av sådanne kilder som nevnes i § 10 bokstav c. De blir å skattlegge i overensstemmelse med forskriftene i §§ 13—15 eller, hvis bestemmelsene i disse paragrafer ikke er anvendelige, i det distrikt hvor den pågjeldende næringsdrift eller virksomhet foregår.

I utlandet hjemmehørende mottager av godtgjørelse, tantième, gratiale og lignende fra her i riket hjemmehørende selskap eller innretning (§ 10 bokstav c) skattlegges for den mottatte godtgjørelse m. v. i det distrikt eller de distrikter hvor vedkommende selskaps produksjonsvirksomhet foregår eller, hvis selskapet ikke driver produksjonsvirksomhet, i det distrikt hvor kontoret er eller bestyrelsen foregår jfr. § 15. Hvis der efter § 46 siste ledd foretas fordeling av generalomkostningene mellem flere aktieselskaper, blir godtgjørelse som i dette ledd omhandlet å fordele på de samme selskaper og på samme måte.

Utlending eller utenlandsk selskap, som regelmessig driver bergning og dermed sammenhengende virksomhet på norsk territorium, beskattes av formuen i og inntekten av den her drevne virksomhet i det distrikt hvor vedkommende skib lengst har vært stasjonert i inntektsåret.

§ 30 nytt siste ledd. Ved ligning av selskap som driver industriell bedrift, kan en kommune, hvori selskapet er skattepliktig, fremsette begjæring om at det ved gjeldsfordelingen forholdes således, at en del av gjelden, svarende til verdien av selskapets kontantbeholdning, utestående fordringer, stats-, kommune- og andre ihendehaverobligasjoner, pantobligasjoner og andre gjeldsbrev, aktier i utenlandske selskaper samt aktier av den i § 22 annet ledd nevnte art, — eller i tilfelle det mindre beløp som gjelden utgjør — kommer til fradrag i det eller de distrikter hvor den pågjeldende del av bruttoformuen efter almindelige regler skal skattlegges, hvorefter den mulig tiloversblevne del av gjelden fordeles til fradrag efter verdien av selskapets øvrige bruttoformue. Begjæring om at nærværende

12 juni. bestemmelse skal bringes i anvendelse må innen utgangen av mars måned i ligningsåret være tilstillet Riksskattestyret. Nr. 3. Finner dette at selskapet er å anse som et industriselskap, og at en fordeling etter de almindelige regler vil være særlig ubillig, beregner det gjeldsfradraget i de forskjellige distrikter under iakttagelse av de her gitte forskrifter og, hvor § 46 tredje ledd finner anvendelse, tillike under iakttagelse av de deri inneholdte forskrifter.

§ 39. Underskudd, som fremkommer i en næring eller virksomhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og de efterfølgende paragrafer, så vel som tap, der er lidt ved avhendelse av sådan art som omhandlet i § 37, kan fordres fradrett utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder dog dette kun, forsåvidt vedkommende er skattepliktig i samme distrikt.

Når nogen er skattepliktig i flere distrikter, skjer avdraget av gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan henføres til nogen bestemt inntektskilde, forholdsvis efter størrelsen av nettoinntekten i hvert distrikt.

Hvor gjennomsnittsligning i henhold til herom gjeldende bestemmelser finner sted i noget av distriktene, blir gjeldsrenter og andre ydelser, der ikke kan henføres til nogen bestemt inntektskilde, å gjennomsnittsberegne underrett for alle de distrikter hvor vedkommende er skattepliktig, hvorefter de således fremkomne gjennomsnittsbeløp fordeles efter hvert distrikts beregnede inntekt, i tilfelle gjennomsnittsinntekt.

I tilfelle, hvor den skattepliktige tilkommer begrenset eller fast fradrag i formuen for gjeld (jfr. § 30 fjerde og femte ledd), kan han fordre fradrett renter av den gjeld som kommer til fradrag ved formuesansettelsen, men ikke renter av den øvrige gjeld.

I tilfelle, hvor § 30 siste ledd finner anvendelse, blir ved fordeling av gjeldsrentene en del av disse, svarende til summen av renter og utbytter av de der nevnte formuesverdier, — eller i tilfelle det mindre beløp som gjeldsrentene utgjør — å fratrekke i det eller de distrikter hvor de pågjeldende renter og utbytter efter almindelige regler skal skattlegges, hvorefter den tiloversblevne del av gjeldsrentene fordeles til fradrag efter størrelsen av den øvrige bruttoinntekt. Rentefradraget beregnes av Riksskattestyret, i tilfelle under iakttagelse av forskriftene i § 46 tredje ledd. Når gjennomsnittsligning finner sted, foretas sådan beregning for samtlige 3 år.

§ 121. Samtlige ligningsinstansers medlemmer så vel som alle ved ligningsarbeidet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer er forpliktet til å bevare taushet om,

hvad de under utførelse av sitt hverv måtte erfare angående 12 juni. nogens formues- og inntektsforhold, bortsett fra, hvad der Nr. 3. efter loven påligger dem å offentliggjøre eller oplyse.

Ligningsnevndens og de overordnede ligningsmyndigheters medlemmer har i det møte hvori de første gang er til stede, å underskrive i forhandlingsprotokollen en forsikring på ære og samvittighet, avfattet overensstemmende med en derfor av vedkommende regjeringsdepartement utferdiget formular, om at de vil utføre sitt hverv upartisk og efter beste skjønn og overbevisning og bevare den lovbefalte taushet om, hvad de under ligningsarbeidet måtte erfare angående nogens formues- og inntektsforhold.

Også forretningsførere og andre ved ligningsvesenet eller den dermed forbundne kontroll medvirkende personer blir ved tiltredelsen å avkreve forsikring om bevarelse av taushet.

Selvangivelser så vel som utdrag av sådanne forvares, når de ikke benyttes, av rette vedkommende i avlåst gjemme, så de ikke kommer uvedkommende for øie. De kan tilintetgjøres, når 10 år er forløpet fra utgangen av det år selvangivelsen gjelder. Tilintetgjørelsen skal foregå under opsyn av to av ligningsrådets medlemmer og bevidnelse herom innføres i ligningsrådets protokoll.

Foranstående forskrifter er ikke til hinder for at selvangivelser og annet ligningsmateriale benyttes i statistisk øiemed, at opplysninger fra dette materiale meddeles til bruk ved innfordringen av skatt, eller at almindelige opplysninger om et distrikts ligning av Riksskattestyret meddeles det departement hvorunder kommunallovgivningen henhører, eller de myndigheter som i øvrig behandler spørsmål vedrørende kommuner som søker ordning med sine kreditorer. For de personer som herved får opplysninger om skattyderes formues- og inntektsforhold, gjelder samme taushetsplikt som for de ved ligningsarbeidet medvirkende personer. De i nærværende paragraf inneholdte bestemmelser er heller ikke til hinder for at et distrikts ligningsmyndigheter meddeler opplysninger om nogens formues- og inntektsforhold til bruk for ligningsmyndighetene i et annet distrikt.

II.

§§ 18, 30 nytt siste ledd, 39 og 121 trer i kraft straks. De tre førstnevnte paragrafer anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1931—1932.

Ved ligningen for 1931—1932 kan begjæring som i § 30 siste ledd omhandlet inngis til Riksskattestyret innen 30 juni i ligningsåret.

Ved gjennomsnittsberegning efter § 39 tredje ledd foretas

12 juni. i tilfelle fornøden omberegning av bruttoinntekt og gjelds-
Nr. 3. renter for inntektsårene 1928 og 1929 eller tilsvarende regn-
skapsår. Likeledes foretas omberegning for de samme år ved
anvendelse av § 39 femte ledds siste punktum.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

12 juni. **Lov om Norges Brandkasse.**

Nr. 4. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 5 juni 1931
sålydende:

Kapitel I.

Stilling og ledelse.

§ 1. Norges Brandkasse er en offentlig gjensidig forsikrings-
innretning. Dens formål og stilling er angitt i denne lov. De
nærmere bestemmelser om dens virksomhet fastsettes i vedtekt,
som utferdiges av Kongen.

§ 2. Norges Brandkasse henhører under det departement,
som Kongen bestemmer.

Den skal ha et representantskap på 36 medlemmer og et
styre på 5 medlemmer.

I. Departementet.

§ 3. Departementet har — foruten lovsaker vedkommende
Brandkassen — å behandle alle saker, hvis avgjørelse er henlagt
til Kongen eller departementet.

Det skal påse, at Brandkassen så vel ved anvendelse av de
hertil avsatte fond og andre til dens rådighet stående midler som
ved sin virksomhet i det hele arbeider til fremme av ildsikker-
heten og derigjennem til forminskelse av landets brandtap.
Det fører innseende med utførelsen av den i lovens § 42 omhand-
lede kontroll med byers og hussamlingers vannverker og sluk-
ningsvesen.

Det fører overtilsynet med, at Brandkassen virker over-
ensstemmende med gjeldende lovgivning og behandler be-
sværingar over, at trufne avgjørelser er stridende derimot. Det
avgjør alle klager over den administrerende direktørs eller styrets
beslutninger eller forhold. Departementets avgjørelse kan for-
langes forelagt Kongen.

Det behandler representantskapets beslutninger og kan, 12 juni.
forsåvidt det finner nogen av disse stridende mot gjeldende Nr. 4.
lovgivning eller mot Brandkassens almene interesser, bestemme
at beslutningen ikke skal tas til følge. Treffes sådan bestemmelse,
skal styret forlange saken innbragt for Kongen til prøvelse.

Det påser, at årsregnskapet forelegges Kongen og derefter
oversendes Stortinget, likesom det i årets løp kan fordre sig
forelagt regnskapsoversikt. Det er berettiget til når som helst
å beordre kasseundersøkelse avholdt og til herunder å treffe
fornøden midlertidig forføining.

Endelig har departementet rett til å begjære sammenkalt
så vel ekstraordinært representantskapsmøte som styremøte.

Departementschefen er berettiget til å delta i represen-
tantskapets og styrets forhandlinger, men uten å ha stemme.

II. Representantskapet.

§ 4. Representantene med varamenn — 2 for hver represen-
tant — velges for 6 år.

Hvert 3dje år uttrer representanter og varamenn for halv-
delen av byenes og fylkenes valgkretser. Ved loddtrekning innen
representantskapet avgjøres, hvilke valgkretser først skal foreta
nytt valg.

§ 5. Hver kjøpstad og hvert ladested, som danner egen
kommune, utgjør et valgdistrikt. Disse valgdistrikter utgjør
igjen 17 valgkretser med 18 representanter, således fordelt:
Vadsø, Vardø, Hammerfest, Tromsø og Harstad tilsammen . . . 1
Bodø, Narvik, Mosjøen, Svolvær, Brønnøysund, Mo, Namsos,
Steinkjer og Levanger 1

Trondheim 1

Kristiansund, Molde, Ålesund og Florø 1

Bergen 1

Stavanger 1

Haugesund, Kopervik, Skudeneshavn og Sandnes 1

Egersund, Sogndal, Flekkefjord, Farsund og Mandal 1

Kristiansand, Lillesand og Grimstad 1

Arendal, Tvedestrand, Risør og Kragerø 1

Langesund, Stathelle, Brevik, Porsgrunn, Skien og Notodden . . 1

Larvik, Sandefjord, Tønsberg og Åsgårdstrand 1

Horten, Holmestrand, Svelvik, Moss, Drøbak, Son og Hølen . . 1

Drammen 1

Halden, Fredrikstad og Sarpsborg 1

Kongsberg, Hønefoss, Gjøvik, Lillehammer, Hamar og Kongs-
vinger 1

Oslo 2

Såfremt der senere opprettes nogen egen bykommune, bestem-

12 juni. mes det av Kongen efter forslag av Brandkassens styre, til
Nr. 4. hvilken byvalgkrets stedet skal henlegges.

§ 6. På landet utgjør hvert fylke særskilt valgdistrikt og valgkrets, med hver 1 representant.

§ 7. Valgbar til representant er enhver myndig person, som når valget foregår er eier eller medeier av bygning som er forsikret i Brandkassen, og som er beliggende innen valgkretsen.

Hvis den valgte mister valgbarheten, rykker varamannen op.

Utelukket fra valg er de i Brandkassen ansatte funksjonærer. Likeledes er utelukket fra valg enhver der som bestyrer, representant eller ved annet tillitshverv er knyttet til forening eller selskap, som driver brandforsikringsvirksomhet.

Tvist om valgbarhet og om gyldigheten av valg avgjøres av representantskapet.

§ 8. Valg av representanter foretas for landdistriktene av fylkestinget og for de byer, som danner egen valgkrets, av formannskapet. I de sammensatte byvalgkretser velger formannskapet i hver av kretsens byer valgmenn med like antall varamenn blandt de i byen boende og til representant valgbare personer. Valgmennene velger igjen representanten overensstemmende med reglene i § 9. Byer med forsikringssum i Brandkassen av til og med 5 millioner kroner velger hver en valgmann, byer med forsikringssum over 5 millioner til og med 15 millioner 2 valgmenn, og byer med høiere forsikringssum enn 15 millioner 3 valgmenn.

§ 9. Valget foregår i det år, da funksjonstiden for kretsens tidligere representanter etter § 4 utløper.

For landdistriktene foretas valget på årets ordinære fylkesting.

For byene bør valget være tilendebragt innen 3 måneder, før noget til året henlagt møte av Brandkassens representanter skal samles. Består valgkretsen av flere byer, berammer fylkesmannen tid og sted for et valgmøte, på hvilket valgmennene under hans ledelse skal velge representant med varamenn. Hører kretsens byer under forskjellige fylker, foretas berammelsen og ledes møtet av fylkesmannen for den by, som har den største forsikringssum i Brandkassen. Ved valget føres protokoll, som undertegnes av fylkesmannen og valgmennene.

For fylkene og for byer, som danner egen valgkrets, skal så vel representanter som varamenn velges ved særskilt avstemning. I valgmøtene for de sammensatte byvalgkretser skal derimot særskilt valg av varamenn ikke finne sted, medmindre der ikke er avgitt stemme på minst 3 personer til representant, idet varamenn her fortrinsvis er de, som næst den valgte har de fleste stemmer. I tilfelle av stemmelikhet foretas loddtrekning.

Ordføreren i byene skal umiddelbart efter valget av represen-

tanter eller valgmenn innsende meddelelse om utfallet til fylkes- 12 juni.
mannen. Nr. 4.

Fylkesmannen har straks å meddele de valgte fornøden underretning.

Velges nogen representant eller varamann for flere valgkretser, avgjør den valgte selv hvilken krets han vil representere. Herom skal han uopholdelig meddele underretning til fylkesmannen for de andre kretser, hvor han er valgt.

Mottar ikke den, som har fått de fleste stemmer, valget, rykker 1ste varamann op. Såfremt hverken den valgte representant eller nogen av varamennene mottar valg, eller hvis kretsen på annen måte blir uten representant, foretas nytt valg, for landkrets på første ordinære eller ekstraordinære fylkesting og for bykrets snarest mulig.

Fylkesmannen meddeler fornøden fullmakt for den, som mottar valget, og innsender ved meddelelse om valgresultatet fullmakter så vel for representanter som varamenn til Brandkassen, ledsaget av bekreftede utskrifter av vedkommende protokoller.

På reiser i anledning av valgmøter tilkommer valgmenn skyss- og kostgodtgjørelse efter den til enhver tid gjeldende lovgivning og med hjemmel derav fastsatte bestemmelser om skyss- og kostgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn. For såvidt disse med hensyn til kostgodtgjørelse inndeles i klasser, tilkommer valgmennene godtgjørelse som for høieste klasse bestemt. Disse utgifter tillikemed andre med disse valg forbundne omkostninger utredes av Brandkassen.

§ 10. Som regel holder representantskapet sine møter i Oslo og samles ordinært hvert 3dje år den første hverdag efter 15 september og ekstraordinært, når det forlanges av

- 1) vedkommende departement,
- 2) styret
- 3) eller av minst 12 representanter.

Representantene gis minst 4 ukers varsel. I innkallelsen, der utferdiges av styret, gis så vidt mulig underretning om de saker, som foreligger til behandling.

Representantene tilkommer for reiser til og fra representantskapets møter skyssgodtgjørelse som for offentlige tjenestemenn bestemt. Under reisene og opholdet ved møtene erholder de kostgodtgjørelse efter de av representantskapet vedtatte bestemmelser.

§ 11. Representantskapet velger selv sin formann og næstformann. Det fører forhandlingsprotokoll og treffer selv bestemmelse om sin forretningsorden. Det er beslutningsdyktig, når $\frac{2}{3}$ av dets medlemmer er til stede.

Sakene avgjøres ved almindelig stemmeflerhet. I tilfelle

12 juni. av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget undtagen Nr. 4. ved valg.

§ 12. Ethvert forslag som ikke fremkommer fra styret eller departementet, må for å kunne forelegges representantskapet være fremsatt eller vedtatt av en representant. Forsåvidt forslaget angår endringer i og tillegg til de for Brandkassen gjeldende lover og vedtekter, må det innen 5 måneder før representantskapet trer sammen, være innsendt til styret, som har å forelegge saken for representantskapet.

§ 13. Representantskapet velger de i § 15 nevnte 3 medlemmer av styret og varamenn for disse samt avgir ved inntredende ledighet innstilling om besettelse av stillingen som administrerende direktør, efterat styret har avgitt sin betenkning.

Det velger revisorer og decisorer med varamenn.

§ 14. Representantskapet skal:

- a) avgi forslag til vedtekter for Brandkassen;
- b) gjennomgå de tildelte vannverksnedsettelse og dermed likestilte nedsettelse samt de besluttede forhøielser av kontingenten for byer eller bymessige bebyggelser; forsåvidt representantskapet ikke er enig i styrets fastsettelse, forelegges saken for Kongen til endelig avgjørelse;
- c) gjennomgå beretninger og regnskaper vedkommende Brandkassens virksomhet samt styrets forhandlingsprotokoll;
- d) utferdige instruks for revisorer og decisorer og avsi den endelige decisjon;
- e) gjennomgå de av styret forelagte overslag over Brandkassens sannsynlige inntekter og utgifter i det kommende treår og fastsette lønnsregulativ for Brandkassens styre og personale samt revidere de av styret midlertidig bevilgede pensjoner og behandle andragender om pensjon eller understøttelse;
- f) behandle klager over bestemmelser truffet av styret eller departementet; sådanne klager kan direkte innbringes for representantskapet;
- g) behandle alle forslag til forandringer i de for Brandkassen gjeldende lover;
- h) for øvrig behandle alle saker, som forelegges det av departementet, av styret eller av nogen representant, samt endelig alle saker som ved lov eller vedtekt måtte underlegges representantskapet.

III. Styret.

§ 15. Styret har sitt sete i Oslo og skal bestå av:

1 administrerende direktør, beskikket av Kongen efter innstilling av representantskapet,

1 medlem valgt av Stortinget og

3 medlemmer valgt av representantskapet.

De 4 valgte medlemmer med varamenn må samtlige være 12 juni. interessenter. Av de av representantskapet valgte medlemmer Nr. 4. må en ha forsikring i by, en almindelig landrisiko og en fabrikkrisiko, hvilket også gjelder varamennene.

De samme utelukkelsesgrunner, som i § 7, tredje ledd er fastsatt for representanter, gjelder også for de valgte medlemmer av styret.

De 4 valgte styremedlemmer med varamenn fungerer i 6 år, dog således at ved utgangen av hvert 3dje år uttrer de 2 medlemmer med varamenn, som har fungert lengst. Hvem der første gang skal uttre, avgjøres ved loddtrekning. Funksjonstiden regnes fra 1 januar etter valget. De fratredende kan gjenvelges.

Styret velger blandt sine valgte medlemmer selv sin formann og næstformann.

Velges en representant til medlem av styret, uttrer han midlertidig av representantskapet, og varamannen inntre i hans sted.

Styrets medlemmer har adgang til å delta i representantskapets forhandlinger, dog uten stemme.

§ 16. Styret holder møte efter innkallelse av formannen eller den administrerende direktør, regelmessig én gang hver måned og ellers så ofte nogen av disse, 2 av de øvrige medlemmer eller departementet finner det fornødent.

I styrets møter, hvori alltid skal føres forhandlingsprotokoll, må minst 3 medlemmer være til stede, forat gyldig beslutning kan fattes.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Styret bestemmer selv sin forretningsorden.

§ 17. Styret behandler de saker, hvorved viktigere interesser for de sikrede skal avgjøres. Det avgjør sakene, forsåvidt de ikke hører under Kongen, departementet eller representantskapet eller efter § 18 under den administrerende direktør. Likeså avgjør det alle saker, som den administrerende direktør forelegger det, eller som det selv finner å burde kreve sig forelagt, og alle saker som de sikrede uttrykkelig forlanger forelagt styret.

Det har således særlig:

- a) å behandle og uttale sig om de saker, der skal forelegges representantskapet eller som skal foredras for departementschefen;
- b) å fastsette hovedbestemmelser og i særegne tilfelle også treffe spesialavgjørelser om, hvorvidt tariffens grunnsatser bør fravikes ved forhøielser eller nedsettelse;
- c) å bestemme vannverksnedsettelse og andre dermed likestilte nedsettelse, samt forhøielse av kontingenten på grunn av utilstrekkelige slukningsredskaper;

12 juni. d) å treffe avgjørelse i spørsmål om nektelse eller nedsettelse
Nr. 4. av erstatning;

- e) å fatte beslutning om å nekte å overta forsikring på en bygning samt å treffe bestemmelse om, hvorvidt Brandkassen på nogen bygning skal overta høiere forsikringssum enn den er forpliktet til å dekke, og om hvorvidt Brandkassen skal gjøre sitt ansvar betinget av, at en del av en bygnings verdi holdes uforsikret;
- f) å foreslå utligning av ekstraordinær kontingent og optagelse av lån til dekning av Brandkassens forpliktelser, hvilke forslag skal forelegges Kongen til avgjørelse;
- g) å bestyre Brandkassens midler og treffe bestemmelse om, hvorledes de skal gjøres fruktbringende, og avgi årsberetninger til departementet og representantskapet og påse et utdrag derav offentliggjort innen utgangen av det påfølgende år;
- h) å forvalte og anvende Brandkassens fond;
- i) å ansette Brandkassens personale, dog således at kontorchefen beskikkes av Kongen efter forslag av styret;
- k) å fatte beslutning om utferdigelse av alle for Brandkassens virksomhet fornødne regler og instruksjer, hvis bestemmelser ikke inngår under hvad der er fastsatt ved lov eller vedtekt;
- l) å treffe bestemmelse om antagelse av særskilte brandtakstbestyrere og opkrevere og ansette disse samt å ansette kommisjonærer for løsøreforsikringen;
- m) med departementets godkjennelse å treffe midlertidige avgjørelser i saker, som henhører under representantskapet, når avgjørelsen ikke tåler utsettelse til første representantskapsmøte, og sakene ikke er av den betydning at de bør foranledige avholdelse av ekstraordinært representantskapsmøte.

§ 18. Den administrerende direktør har den daglige ledelse av Brandkassens virksomhet. Han har den almindelige administrerende myndighet, medmindre denne tilligger eller uttrykkelig er henlagt til andre. Han har således også anvisningsmyndigheten, men alle anvisninger skal være parafert av kontorchefen og av bokholderen. Han behandler og uttaler sig om de av påtalemyndigheten forelagte spørsmål med hensyn til inntrufne brander og avgjør, hvorvidt der fra Brandkassens side skal foranlediges videre forføininger. De saker hvori der kreves avgjørelse av Kongen, har han å foredra for departementschefen, efterat saken har vært forelagt styret. Alle betydelige saker eller mere tvilsomme spørsmål skal han så vidt mulig forelegge styret. Hvis dette ikke kan skje, fordi saken må ekspederes uopholdelig, skal han gjøre styret bekjent med den trufne avgjørelse.

Den administrerende direktør fører med sakkyndig bistand den i lovens § 42 omhandlede kontroll med vannverker og brand-

vesen i de byer og hussamlinger, som på grunn av sitt sluknings- 12 juni.
vesen er tilstått nedsettelse i brandkontingenten. Nr. 4.

Under den administrerende direktørs fravær eller ved hans
avgang utføres hans forretninger av kontorchefen, som i så fall
også tiltrer styret.

Kapitel 2.

Forsikringens gjenstand.

§ 19. Brandkassen forsikrer mot skade ved brand.

Skade ved lynnedslag går inn under brandforsikringen, selv
om brand ikke oppstår.

I hvilken utstrekning skade på elektrisk maskin, apparat
eller ledning, som oppstår ved elektrisk fenomen eller ved lyn,
omfattes av brandforsikringen, bestemmes i vedtekt.

Likeså bestemmes i vedtekt, i hvilken utstrekning ansvar
for skade ved eksplosjon inngår under brandforsikringen eller
kan overtas av Brandkassen.

Brandskade forvoldt ved krig, borgerlige uroligheter eller
oprør er innbefattet under forsikringen i Brandkassen, dog med
forbehold av dens mulige rett til regress hos staten eller andre.

§ 20. Brandkassen kan overta forsikring mot skade ved
skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod.

§ 21. Brandkassen er forpliktet til etter begjæring å overta
brandforsikring på alle bygninger i riket med undtagelse av
hvad der efter § 25 er utelukket og hvad der efter § 26 kan nektes.

§ 22. Forsikring på bygninger overtas som regel kun efter
takst. De nærmere bestemmelser herom fastsettes i vedtekt.

§ 23. Brandkassen kan overta forsikring på bygninger
under opførelse med materialer.

Sådan forsikring medfører ikke gjensidig ansvar og derav
følgende rett som interessant for den sikrede.

§ 24. Brandkassen kan overta forsikring på løsøre.

Løsøreforsikringen danner en særskilt gjensidig avdeling med
egen kasse.

§ 25. Utelukket fra forsikring er:

1. Bygninger, hvori tilvirkes, arbeides med eller lagres krutt,
nitroglyserin, dynamitt eller andre sprengstoffer. Hermed
er dog ikke utelukket bygninger, hvori der kun arbeides med
eller has oplag av så begrenset størrelse, som brandlov-
givningen eller lovgivningen angående behandling av ilds-
farlige gjenstander eller approberte beslutninger og brand-
reglementer i almindelighet tillater for kjøpstæder, lade-
steder og hussamlinger. Heller ikke skal de begrensede
beholdninger, som bygningsrådene kan tillate handlende
under særegne omstendigheter å opbevare i avsondrede
pakkboder, medføre utelukkelse.

- 12 juni. 2. Bygninger som ligger de foran utelukkede fabrikker og
Nr. 4. oplag nærmere enn 50 meter.
3. Løsøre, som befinner sig i de under nr. 1 og 2 anførte bygninger.

De under nr. 2 anførte bygninger og løsøre, som opbevares i disse, kan dog antas til forsikring, hvis Brandkassen i det enkelte tilfelle finner det ubetenkelig.

§ 26. Brandkassen har rett til å nekte å overta forsikring på en bygning, når:

- bygningen på grunn av ildstedsmangler, uforsvarlig bygge-
måte eller takteknikning eller på grunn av andre særegne for-
hold antas å være utsatt for en usedvanlig grad av brand-
fare;
- bygningen er opført i strid med gjeldende lover eller for-
skrifter, og dens ulovlighet er så vesentlig, at bygningen
eller store deler av den må fjernes for å bringe den i overens-
stemmelse med myndighetenes til lovgivningen eller
gjeldende reguleringsplan støttede påbud;
- eier eller besidder er overført forsettlig brandstiftelse, grov
uaktsomhet i omgang med ild eller assurancesvik, eller der
foreligger annet forhold fra hans side som gir grunn til
frykt for overordentlig brandfare.

§ 27. Brandkassen har rett til å slette forsikringen på en bygning, når den på grunn av manglende vedlikehold er blitt i den grad forfallen, at den må anses verdiløs som bygning.

§ 28. Brandkassen har rett til å begrense forsikringssummen for bygninger, som omfattes av dens forsikringsplikt. De nærmere bestemmelser herom fastsettes i vedtekt.

Kapitel 3.

Brandtakstbestyrere og brandtakstmenn.

§ 29. Brandtakstbestyrere er på landet og i ladestedene lensmennene og i kjøpstædene skatteopkreverne, forsåvidt sådanne er ansatt. Dog kan Brandkassen ansette andre enn lensmenn og skatteopkrevere som brandtakstbestyrere. I byer hvor der ikke er skatteopkrevere, ansettes brandtakstbestyrere for hvert tilfelle av Brandkassen.

Brandtakstbestyrerne bestyrer takstforretninger, utferdiger beregninger over kontingenten og innfordrer denne og utfører i øvrig alle forretninger vedkommende Brandkassens bygningsforsikring.

Brandtakstbestyrerne har å stille sådan sikkerhet som Brandkassen bestemmer. Finner forsømmelighet sted ved innsendelse av kontingentberegninger og regnskaper eller ved ekspedisjonen av takstforretninger eller i andre henseender, kan de trekkes til

ansvar efter de for offentlige tjenestemenn gjeldende bestem- 12 juni.
melser. Nr. 4.

§ 30. Kommissjonærer for løseforsikringen ansettes av Brandkassen. De har å stille sådan sikkerhet som Brandkassen bestemmer.

§ 31. I enhver kommune skal der være ti brandtakstmenn. De foreslås av brandtakstbestyreren og velges i byene av formannskapet og på landet av herredstyret. Valget foregår senest 15 desember og gjelder for de fire følgende kalenderår. Ved hvert annet års utgang uttrer det halve antall. I det år, hvori det første valg foretas i henhold til denne lov, bestemmes hvem av de valgte skal fungere i 4 år og hvem som skal uttre om 2 år. Siden uttrer de som har fungert lengst.

Hvor forretningenes mengde eller andre forhold gjør det ønskelig, kan Brandkassen efter innhentet uttalelse fra de nevnte myndigheter bestemme, at der skal velges et større antall brandtakstmenn.

§ 32. Valgbar til brandtakstmann er enhver, som har fylt 25 år, og som er vederheftig og valgbar ved kommunale valg. Til brandtakstmenn bør bare velges bygningskyndige folk, som anses for særlig skikket til hvervet. Valget skal fortrinnsvis skje blandt Brandkassens interessenter.

Utelukket fra valg er enhver, der som bestyrer eller agent eller ved annet tillidshverv er knyttet til forening eller selskap, som driver brandforsikringsvirksomhet.

Rett til å kreve sig fritatt for valg har de, som har fylt 65 år, eller som hindres av helbredshensyn eller borgerlig stilling. I tilfelle av tvil avgjøres spørsmålet om fritagelse av fylkesmannen. Fratredende brandtakstmann kan velges påny, men kan kreve sig fritatt for likeså lang tid, som han har fungert.

§ 33. Første gang nogen gjør tjeneste som brandtakstmann skal brandtakstbestyreren foreholde ham de plikter, som påhviler en brandtakstmann og ta imot hans forsikring om, at han så vel i denne sak som i alle fremtidige saker vil utføre sitt hverv samvittighetsfullt og efter beste overbevisning.

Inntreffer den første tjenstgjøring ved forretning, som holdes uten brandtakstbestyreren, skal brandtakstmannen ved forretningens oversendelse til denne vedlegge en skriftlig erklæring om, at han i denne sak har utført og i alle fremtidige saker vil utføre sitt hverv samvittighetsfullt og efter beste overbevisning.

§ 34. Uteblir en brandtakstmann uten gyldig forfall, eller undlater han å melde forfall i tide, eller nekter han uten gyldig grunn å utføre sitt hverv, kan han straffes med bøter.

§ 35. Departementet kan efter forslag av styret og med representantskapets samtykke beskikke brandforsikringskon-

12 juni. trollører, som tildeles bestemte distrikter. De skal være teknisk
 Nr. 4. utdannede. De skal ved sin tiltredelse innsende til departementet
 skriftlig erklæring om, at de vil utføre sitt hverv samvittighets-
 fullt og efter beste overbevisning. De skal være forpliktet til å
 rette sig efter den instruks, som av departementet efter Brand-
 kassens forslag utferdiges. Deres avlønning bestemmes av
 representantskapet.

§ 36. Når det er nødvendig for å få et tilstrekkelig antall
 uhildede takstmenn, eller fordi der trenges særlig kyndighet,
 kan takstmenn tas av det utvalg, som omhandles i lov om dom-
 stolene av 13 august 1915 § 79 eller om fornødent opnevnes uten-
 for utvalget eller utenfor kommunen i henhold til lov om skjønn
 av 1 juni 1917 § 14.

Opnevnelsen foretas efter brandtakstbestyrerens begjæring
 av herreds- eller byretten overenstemmende med lov om skjønn
 §§ 12 eller 14.

Med forsikringstagerens samtykke kan brandforsikrings-
 kontrolløren gjøre tjeneste som takstmann.

§ 37. Takstforretninger innføres i en protokoll, som auto-
 riseres av Brandkassen og er underkastet eftersyn av denne.

§ 38. Brandtakstforretninger kan kun avholdes i øiemed å
 danne grunnlag for forsikring i Norges Brandkasse.

De takstforretninger, som ved særskilt lov er tillatt avholdt
 efter Brandkassens regler, berøres ikke av denne bestemmelse.

§ 39. Om ugildhet for brandtakstbestyrere og brandtakst-
 menn gjelder de samme regler som for skjønnsbestyrere og skjønns-
 menn.

§ 40. Brandtakstbestyrernes og brandtakstmennenes godt-
 gjørelse bestemmes i vedtekt.

Kapitel 4.

Kontingenten.

§ 41. Til dekning av skadeserstatninger og Brandkassens
 øvrige utgifter betales for enhver forsikring en ordinær kontingent
 efter tariff, som fastsettes i vedtekt.

§ 42. For by eller hussamling på landet, hvor der er anlagt
 vannverk og organisert brand- og slukningsvesen, kan der tilståes
 en nedsettelse av inntil 50 pct. i den ved tariffen fastsatte ordi-
 nære kontingent for bygninger.

Medmindre det særskilt bestemmes, omfatter nedsettelsen
 ikke bebyggelse, som ligger utenfor vannverkets område, eller
 isolerte bebyggelser, som henføres til tariffens bedre risiko-
 grupper og derved opnår en lavere kontingent.

Nedsettelse som ovenfor bestemt kan også tilståes, når der i
 mangel av vannverk anskaffes andre virksomme slukningsmidler.

Hvor nedsettelse i kontingenten i medhold av nærværende

paragraf er tilstått, skal stedets brandchef gjennom brandstyret 12 juni.
 årlig innsende til Brandkassen innberetning om, hvorvidt vann- Nr. 4.
 verket forsvarlig vedlikeholdes, og om de øvrige forhold som inn-
 virker på nedsettelsen fremdeles er uforandret. Brandkassen
 kan også på annen måte øve kontroll hermed.

Når en by eller bymessig bebyggelse ikke anskaffer så til-
 strekkelige slukningsredskaper, som i sammenligning med andre
 lignende bebyggelser skulde gjøre stedet berettiget til den i
 tariffen bestemte grunnsats, kan kontingenten forhøies med
 inntil 50 pct.

§ 43. Inntreffer så betydelig brandskade i bygningsforsik-
 ringen eller løsøreforsikringen, at de derved forårsakede utgifter
 ikke kan bestrides av avdelingens ordinære inntekter og dens
 opsamlede beholdninger, kan det manglende dekkes ved ekstra-
 ordinær kontingent, som utlignes på de interesser, som var for-
 sikret på den tid, da brandskaden inntraff, og efter de daværende
 forsikringssummer. Utligningen omfatter også de verdier, som
 er ødelagt eller beskadiget ved den brand, som har gitt anledning
 til utskrivningen. Når Brandkassen overtar gjenforsikring,
 kan det avtales, at det avgivende selskap ikke skal delta i det
 gjensidige ansvar.

Når flere brander etterhånden har forårsaket tapet, be-
 stemmes det efter de foreliggende omstendigheter, når utligning
 av ekstraordinær kontingent skal foregå, og av hvilke forsikrings-
 summer den skal utredes.

Det utlignede beløp erlegges efter samme forhold, som er
 bestemt for den ordinære kontingent. Dog skal de til tariffens
 avdelinger for ildsfarlige bedrifter henførte bygninger og eien-
 deler, som befinner sig i disse, kun bidra efter samme forhold, som
 om der av deres forsikringssum hadde vært beregnet ordinær
 kontingent efter tariffens satser for almindelige bygninger og
 løsøre i sådanne.

Er det erstatningsbeløp som skal dekkes ved ekstraordinær
 kontingent, så stort, at det må befryktes å bli trykkende for
 interessentene å utrede det innen den tid, da Brandkassen må
 ha midlene til sin rådighet, bør der søkes optatt lån, for at den
 ekstraordinære kontingent kan fordeles på flere terminer. Så-
 dant lån kan bestemmes optatt mot utstedelse av obligasjoner
 lydende på ihendehaveren.

§ 44. Kontingenten for bygninger hefter på eiendommen
 med samme panterett som offentlige eiendomsskatter og inn-
 drives på den måte og mot samme godtgjørelse, som for disse er
 eller blir foreskrevet.

Kontingenten for løsøre inndrives ved utpannting.

Kontingent for bygninger under opførelse med materialer
 hefter på eiendommen som i første ledd bestemt, når forsikringen

- 12 juni. omfatter eiers eller panthavers interesse; ved særskilt forsikring
Nr. 4. av annen interesse har Brandkassen kun utpantningsrett hos forsikringstageren.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 45. Hvis den sikrede avgir erklæring om å forplikte sig til sådan utbedring eller gjenopførelse som omhandlet i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, kan hans fordringshavere ikke i henhold til utlegg eller annen tvangsfullbyrdelseshandling, selv om denne er foretatt før erklæringen blev avgitt, få dekning av erstatningen, når utbedrings- eller gjenopførelsesarbeidet vilde bli hindret eller vanskeliggjort ved det.

§ 46. Inntreffer brandskade eller annen skade, som omhandles i §§ 19 og 20, skal brandtakstbestyreren straks han har fått kunnskap om skaden, anstille eller — forsåvidt han ikke er stedets politimyndighet — ved anmeldelse til denne foranledige anstillet efterforskning angående skadens opkomst og årsak.

Sakens dokumenter skal, forsåvidt de innhentede opplysninger ikke finnes å gi anledning til yderligere foranstaltning, forinnen endelig beslutning herom fattes, av påtalemyndigheten innsendes til Brandkassen. Besluttet rettslig forundersøkelse eller tiltale reist, gis der Brandkassen underretning herom. Denne gis adgang til å gjøre sig bekjent med sakens akter, forsåvidt ikke derved voldes betenkelig ophold. Om sakens endelige utfall skal Brandkassen alltid meddeles underretning.

Brandforhør overensstemmende med straffeprosesslovens regler om rettsmøter under efterforskning kan av Brandkassen forlanges optatt, når dette finnes å være i dens interesse, selv om ikke påtalemyndigheten for sitt øiemed finner rettslig avhørelse fornøden.

Inntil skadetakst er avholdt og politiets tillatelse er meddelt, må i regelen intet borttas, og alt bør forbli i den tilstand, hvori det var, da skaden var skjedd, forsåvidt en sikrere opbevaring ikke er fornøden.

§ 47. Hvad der av Brandkassens ordinære inntekter ikke medgår til erstatning av inntrufne brandskader og til bestyrelsesutgifter, gjøres fruktbringende for å avsettes til fond.

§ 48. Takstforretninger og alle andre dokumenter, som angår forsikringen og hvad dermed står i forbindelse, skal være fri for enhver stempelavgift.

§ 49. Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid opheves lov om Norges Brandkasse av 21 juni 1912 med tilleggslov av 22 mars 1918 samt lov om rettergangsordningens ikrafttreden av 14 august 1918 § 77.

På forsikringsavtaler, som er sluttet før lovens ikrafttreden,

og som er uopsigelige fra Brandkassens side, kommer loven og 12 juni.
de vedtekter som utferdiges i medhold av den til anvendelse fra Nr. 4.
1 januar 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

P. Kolstad

B. Rolsted

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av
30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har
Landbruksdepartementet under 12 juni 1931 fastsatt følgende
fiskeriregler for Flesberg herred, Buskerud fylke:

1. Til fangst av fisk skal bruk av bundne redskaper med
mindre maskevidde enn 30 mm. mellom knutene i våt
tilstand til enhver tid være forbudt, dog gjelder forbudet
ikke fiskeri etter abor ved jagning og med ruser, når
det tydelig fremgår at fiskeri av abor er tilsiktet.
2. For deler av vann og elvestrekninger — Lågen innbe-
fattet — som danner grense mot naboherred, skal disse
regler kun være gjeldende forsåvidt tilsvarende bestem-
melser også er gjeldende i naboherredet.
3. Disse bestemmelser trer i kraft 15 juli 1931 og forblir
gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen
av 1933.

Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

12 juni.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon
av 11 desember 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15 august
1908 § 67, stadfestes som gjeldende inntil videre den av
Brønnøysund bystyre i møte 11 mai 1931 vedtatte tilleggs-
bestemmelse til brandlovens § 15 om at den tvungne
feining innskrenkes til 4 ganger årlig for Brønnøysund.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard